

Flora Catalana

Viu, gaudeix i aprèn amb la nostra flora

Punt Local del Camp de Tarragona

“PERQUÈ HAS VINGUT HAN FLORIT ELS LILÀS. POEMES I PLANTES”

Lectura de poemes. Biblioteca Pere Anguera 4.3.2024

(CANÇÓ)

Dos haikus, de Vicenç Andrés Estellés

Em quedaria
a l'ombra d'uns geranis
o d'una parra.
Parres, llimeres,
alegria de viure.
Finestra oberta.

Sota elfaig, de Josep Carner

Enmig de la boira que munta
l'estiu sospira: - M'en vaig-,
i a penes rosseja una punta
de la brancada delfaig.

El sòcol nuós d'una soca
em dona pau i secret;
em sento segur com la roca,
de tota angoixa distret.

Creguts que he finat en mon lleure,
sense témer engany nidol,
tranquil, el tudol baixa a beure
i em rasa el peu l'esquirol.

I sona com tota allunyada
- formes, colors s'han perdut-
la font en la sorda cantada
de l'absoluta solitud.

Flora Catalana

Viu, gaudeix i aprèn amb la nostra flora

Punt Local del Camp de Tarragona

Fulles, de Margarida Bernús

Arbres...

amics arbres,

m'agraden

les vostres fulles.

Quan la fulla es desprèn

d'una branca a la tardor,

goso contemplant-la,

sentint... forma, tacte, color.

Si la fulla cau al riu,

lliscant per aigües transparents,

té un recorregut FLUIT,

encara que trobi obstacles... entrebancs...pendents.

Però arriba el moment,

del final del camí,

que es fon amb la mare mar...

el seu millor destí.

És una lliçó per a la humanitat,

deixar FLUIR la nostra vida

adaptant-nos al camí...

i quan arribi el final,

trobarem l'horitzó sens fi.

Flora Catalana

Viu, gaudeix i aprèn amb la nostra flora

Punt Local del Camp de Tarragona

Avets ifaigs, de Guerau de Liost

Elfaig és gòtic com l'avet.
Mes l'avet puja fosc, aspriu,
sòbries les fulles, el tronc dret,
car és d'un gòtic primitiu.

Mentre elfaig, trèmul, somriu
amb son fullatge transparent
on l'esquirol hi penja el niu,
car és d'un gòtic floreixent.

L'avet és gòtic com elfaig.
Són les agulles dels cimals
on de la llum s'hitrenca el raig.

Són les agulles sobiranes
de les eternes catedrals,
immòbils, pàl·lides, llunyanes.

Flora Catalana

Viu, gaudeix i aprèn amb la nostra flora

Punt Local del Camp de Tarragona

A mitjan setembre, de Marià Manent

Llarga com la carena, sobre el riu,
cada matí s'adorm la boira clara.
On són els lliris? S'ha tomat esquiu
el sol adesiara.

Però canten aloses cel amunt
ifan les herbes una olor més forta.
La vidiella no és un blanc repunt,
sinó una seda morta.

Amb cent ulls grocs ens mira el codonyer
quan el reflex de l'aigua se'ns apaga.
L'argent de l'albereda té el primer
tremolor d'un or vague.

No veureu a la posta aquells nacrats
dofins del juliol. És grisa i bistre.
La guineu caça vora els espadats
amb un lladruc sinistre.

I les aglans madures, pel camí,
es desprenen del calze. L'avellana
dringa pels sacs. La poma fa venir
el gaig a la solana.

I si l'avellaner duu el fruit vinent
en verdes arrecades, és vermella
la pinassa, i les flors, vora el torrent,
es parlen a l'orella

(CANÇÓ)

Geranis, de Miquel Martí i Pol

Aviat serà fosc.
Sembren més lentes
les hores i, en silenci,
faig altre cop el vell recorregut
de mi mateix.
Que poc espai
necessitem per viure i per comprendre.
Ara tot és senzill,
i en l'aire de cristall dringuen els mots
i el seu ressò em fascina.
Per pensar-te
no tanco els ulls, contemplo la bellesa
harmoniosa i dolça dels geranis.

Romaní del caminet, de Tomàs Garcés

Romaní del caminet,
herba humil, floreta blava;
prop de la vinya has crescut,
entre el mar i la muntanya.

Plantar sobre la terra, de Montserrat Abelló

Plantar sobre la terra
els peus. Ja no tenir
por. Sentir com puja
la saba, amunt, amunt.

Créixer com un arbre.

A la seva ombra
aixoplugar algú que
també se senti sol, sola,
com tu, com jo.

Els nostres pins, de Josep Carner

Salut, oh pide terra eixuta,
Oh llaç, damunt la nostra ruta,
D'un aspre món i un cel serè!
Oh cos vermell, oh barba hirsuta,
Fort, encirat com una fe!

Salut, oh pide la carena,
Dolç monument de l'horitzó;
Salut, marina visió,
Oh pidels déus, fill de l'arena;

Pi vigilant de les ermites,
Entre una font i un vell pedrís;

Flora Catalana

Viu, gaudeix i aprèn amb la nostra flora

Punt Local del Camp de Tarragona

Pi suïcida que t'excites

Tort, esglaiat sobre un abís;

Pi que ets cohort per a les passes,

A mitjan rost, bell travesser;

Pi que en el sott'estiregasses

Cap a la llum, com un xiprer;

Pi casolà vora una eixida

Que sents el cant dels reguerols,

Pidins la selva atapeïda,

Alta cucanya d'esquirols;

Pi contra vent, que no tens lleure

De pentinar ton front altiu;

Pi decandit, negant-te en l'heura;

I el més sortós, tu que pots heure

Cançons de font, cançons de niu

Amic suau, d'aspres cabells!

Com savi antic dones consells,

I, sumptuós com un califa,

Et fas tot l'any una catifa

De tos mateixos pèls vermells.

Salut, oh pide la terra eixuta,

Oh llaç, damunt la nostra ruta,

D'un aspre món i un cel serè,

Oh cos vermell, oh barba hirsuta,

Fort, encirat com una fe!

Flora Catalana

Viu, gaudeix i aprèn amb la nostra flora

Punt Local del Camp de Tarragona

La ginesta, de Joan Maragall

La ginesta altre vegada,
la ginesta amb tanta olor,
és la meva enamorada
que ve al temps de la calor.
Per a fer-li una abraçada
he pujat dalt del serrat:
de la primera besada
m'ha deixat tot perfumat.
Feia un vent que enarborava,
feia un sol molt resplendent:
la ginesta es regirava
furiosa al sol rient.
Jo la prenc per la cintura:
la tisora va en renou
desflorant tanta hermosura
fins que el cor me n'ha dit prou.
Amb un vimet que creixia
innocent a vora seu
he lligat la dolça aimia
ben estreta en un pom breu.

Flora Catalana

Viu, gaudeix i aprèn amb la nostra flora

Punt Local del Camp de Tarragona

Quan l'he tinguda lligada

m'he giratde cara al mar...

M'he girat al mar de cara,

que brillava com cristall;

he aixecat el pom enlaire

i he arrencat a córrer avall.

CANÇÓ

(CANÇÓ)

CA

Flora Catalana

Viu, gaudeix i aprèn amb la nostra flora

Punt Local del Camp de Tarragona

L'estiu, de Joan Vinyoli

**Diumenges a la tarda,
de taula eixint, haventdinat,
em poso fresc, estalvio paraules.**

**A mi que ja no em parlin d'anar a fora,
que enlloc no s'està bé com a casa.
Jo ara m'adormiré tranquil·lament
al balancí, rera el balcó mig tancat
per por dels corrents d'aire sempre perillosos.**

**A fora, l'empedrat alena foc,
el temps s'empereseix, en l'aire brunzen
els mosquits de la sang –la bèstia pesa.**

**Tot això és –com dir-ho–
calent i gras i regala suor.**

**Però, de vespre, quan la calda minva
i la cortina d'arbres es mou,
trist i feixuc, un tedi immòbil s'alça
de la ciutat i vola cap als llunys,
deixant vagar la solitud pels carrers.**

**Aleshores em vesteixo i surto,
desassuat, a passejar pels afores,
on hom rega jardins i la remor de l'aigua
sobre les fulles verdes i vivifica,
i els ràfecs de fulles fresques
traspuen aigües molt riques
de visitació.**

La flor d'avellaner, de Pep Margenat

La flor d'avellaner

em porta el vermell dels teus llavis.

En la quietud dels camps

ide l'hivern

la flor d'avellaner, quan treu el cap,

ho fa com de puntetes.

i és tan petita

que cap dins d'un desig.

El xiprer vell, d'Olga Xirinacs Díaz.

Passo la mà sobre el xiprer més vell, el que em sobreviurà,
crosta rugosa d'ànima robusta i sàvia, vigilant silencios del meu temps;
no tant perquè em retorni l'energia com vaig donar-n'hijo, les
mans també nuoses, treballades amb l'amor i la lletra.

És refugid'ocells, de pensaments, de dies que s'hi enganxen
quan el vespre es desfila entre els corbs i les merles, il'or es torna líquid
i s'emmotlla als Motllats, on els deus i altres races el retroben.

El xiprer és càlid, respira amb mi i em mira des de dalt,
jo ofegada en lleus tristeses vagues. Els sento al meu costat,
ell i el pas curiós del pit-roig. Marxaré itornaré; serà fidel.

Farà llavors per les petites mallerengues; hi pujaran formigues,
s'hi posaran libèl·lules, papallones, tots els éssers petits ifugaços.

I jo amb ells.

Hidetinc els palmells de les mans perquè s'adoni que el responc,
que el vull amb mi, prudent, essencial, olorós de resina;
que m'acompanyi en vida, no en la mort, encara.

Olga Xirinacs Díaz.

El xiprer vell dins Eterna (2006)

L'ametller, de Joan Maragall

A mig aire de la serra
veig un ametller florit.

¡Déu te guard, bandera blanca,
dies ha que t'he delit!

Ets la pau que s'anuncia
entre el sol, núvols i vents ...

No ets encara el millor temps
pro en tens tota l'alegria.

Les fulles seques, d'Àngel Guimerà

**Les fulles seques fan sardana
d'ací d'allà saltironant,
idintre el bosc la tramuntana
sembla la cobla al lluny sonant.**

**I quin seguit de fulles roges
que enjogassades porta el vent;
les que més corren, semblen boges,
altres se'n venen dolçament.**

**I quan el sol se'n va a la posta,
l'arbre que enyora el seu fullam,
poc a poquet son ombra acosta
als balladors damunt del camp.**

**I surt la lluna trista i sola,
fulla d'un arbre on ha viscut,
que va cercant pel cel on vola
les companyones que ha perdut.**

**Les fulles seques fan sardana;
mes, quan l'albada surt després,
de les endú la tramuntana
espais enlaire per mai més.**

**I l'arbre sec ja torna a viure,
fulles i flors arreu badant,**

Flora Catalana

Viu, gaudeix i aprèn amb la nostra flora

Punt Local del Camp de Tarragona

i cada brot, quin cants de riure,
fent nius les aus i els becs juntant!

Després la fruita, que encisera,
pengim-penjam al sol que es foc,
el préssec ros i la cirera,
la pruna clàudia i l'albercoc!

Oidà ! Quin goig! Fem les rodones,
sardanejant de dia i de nit,
les mans unint homes idones,
els ulls clavats en l'infinit!

(CANÇÓ)

Cançons

- El pide Formentor. Maria del Mar Bonet
<https://www.youtube.com/watch?v=HxO5gQOb0oo>
- Flors de baladre. Uc
<https://www.youtube.com/watch?v=eOC7a1W1x8U>
- Flor de primavera. La troba Kung-Fú
https://www.youtube.com/watch?v=4Pw-_pT7pi8
- Vinyes verdes vora el mar. Lluís Llach
<https://www.youtube.com/watch?v=D0NM2cDLjdc>